

ת"פ 18160/03/17 - מדינת ישראל נגד ב נ

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 18160-03-17 מדינת ישראל נ' נ(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ב נ

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים (ארבעה מקרים), לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. בהתאם לעובדות כתב האישום, בין החודשים ינואר - מרץ 2017, איים הנאשם על גרושתו (להלן: "המתלוננת") ובנו (יליד 2003) באמצעות מכשיר הטלפון בארבע הזדמנויות שונות, כמפורט להלן:
 - בחודש ינואר 2017 התקשר הנאשם לטלפון של בתו ובאמצעותו איים על המתלוננת באומרו בין היתר: "זרקת אותי ברחוב ובבתי כלא...נשבע לך בכבוד של אחותי אני אהרוג אותך בידיים שלי כולם...".
 - ביום 19.2.17 התקשר הנאשם למכשיר הטלפון הנייד של בנו וביקש לדבר עם המתלוננת. משאמר לו בנו כי המתלוננת אינה לידו, גידף הנאשם את המתלוננת באוזני בנו ואמר לו כי הוא "נשבע באלוהים שאני אזיין את כולכם, אתה ואמא שלך...".
 - ביום 3.3.17 התקשר הנאשם למכשיר הטלפון הנייד של בנו וביקש לברר היכן נמצאת בתו (של הנאשם). משהשיב לו הבן כי אינו בבית (ולכן אינו יכול לאפשר לו לדבר עם הבת) גידף אותו הנאשם

ואיים עליו באמרו: "נשבע לך באלוהים אם אני יתעצבן עליך צוואר שלך מעיף לך מהגוף אמשוך אותו מהראש..." וכן "נשבע בדוד שלך חוסאם בקברו בקוראן לא תראה עוד ראש עליך...אני אהפוך אותך" (הטעויות במקור התמלול - י.ט.).

- ביום 5.3.17 התקשר הנאשם לבנו על רקע התנגדותו לשהותה של בתו אצל דודתה ואמר לו : "תגיד לאמא שלך שתתקשר לדודה רוזה ולאבו גיהד ותגיד להם שיכינו את עצמם לזיונים..."

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם, לערכים המוגנים שנפגעו ולנזק שנגרם לבני המשפחה כתוצאה מאיומיו הבלתי פוסקים של הנאשם. ביחס למתחם העונש ההולם טענה המאשימה כי בשל פערי הזמנים והעובדה שמדובר במתלוננים שונים יש לראות בכל איום אירוע נפרד. ביחס למתחם העונש הוצע להעמידו על מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר (למעט האירוע מיום 5.3.17 לגביו הוצע שיתחיל ממאסר מותנה). ביחס לעונש הראוי לנאשם הפנתה המאשימה לעברו הפלילי הכולל עבירות כלפי גרושתו, לעובדה שריצה בעבר מאסרים בפועל וכי אף כיום הוא אסיר. לפיכך ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחמים לצד הפעלת המאסר המותנה במצטבר לעונש זה. ביחס לעובדה שהנאשם אסיר כיום ביקשה המאשימה שהמאסר שיוטל ירוצה במצטבר לעונש המאסר שהוא מרצה כיום. כן ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם פיצוי ומאסר מותנה ארוך.

4. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות וטען כי הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את מעשיו הייתה תסכולו מניתוק הקשר עם ילדיו ורצונו לחדשו (אציין כי בזמן אמירת שורות אלה פרץ הנאשם בבכי). עוד הפנה הסנגור לתמליל השיחות שהוקלטו (ענ/1) וביקש ללמוד מכך שאין מדובר באיום במדרג חומרה גבוה מההקשר הכללי. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי מדובר באירוע מתמשך שבבסיסו עומד מניע זהה ולכן ראוי לקבוע בגינו מתחם עונש אחד הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש הראוי לנאשם הפנה הסנגור לתקופת מעצרו הארוכה בשל תיק זה (מיום 7.3.17) ולכך שהוא נעדר תמיכה משפחתית וביקש להסתפק בעונש כולל כפי אורכו של המאסר המותנה וזאת במצטבר למאסר אותו מרצה הנאשם כעת.

5. הנאשם בדברו האחרון סיפר על נסיבות חייו ועל גירושיו מהמתלוננת לפני כ-7 שנים וטען כי מעולם לא נקט באלימות כלפי גרושתו או ילדיו. בהמשך פרץ הנאשם בבכי בעודו מספר כי התנהגותו הייתה תוצאה של כאב ותסכול על רקע רצונו לראות את ילדיו.

דין והכרעה

6. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע

אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. בענייננו המאשימה סברה כי יש לקבוע מתחמים שונים לכל אירוע ואילו הסנגור סבר כי מדובר באירוע אחד מתמשך שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד. בחינת ענייננו על פי מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) מעלה כי מעשיו של הנאשם הם בגדר אירוע אחד הכולל מספר עבירות עד כי פיצולן גורע מאופיין הייחודי כמכלול. מדובר בעבירות שבוצעו על רקע הקשר כולל זהה, בסמיכות זמנים יחסית וכלפי בני משפחתו. לפיכך אני סבור שיש לראותן כמסכת עבריינית אחת אשר יש לקבוע בגינה מתחם עונש אחד. עם זאת אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר במספר עבירות. ראו: "[העבירות - י.ט.] התבצעו באופן שחזר על עצמו, בסמיכות זמנים ובנסיבות דומות ... אין בכך כדי לגרוע מן החומרה שיש לייחס לדברים. ה"אירוע" כולל שלושה מעשים חמורים..." (ע"פ 4197/14 מדינת ישראל נ' פלוני (12.4.15)); כן ראו את נסיבות רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015)).

7. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** עבירת האיומים המופנית כלפי פרטי התא המשפחתי פוגעת בכבודם ובזכותם לביטחון ולהגנה של בני המשפחה, והיא אף עלולה להסלים ולהוביל לתוצאות קשות עוד יותר כשהיא באה על רקע פרידה או קנאה. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07) בשינויים המחויבים: "מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג."

8. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

- **התכנון שקדם לביצוע העבירה-** בעניין זה איני סבור כי עובדות כתב האישום מלמדות על תכנון אלא דומה כי ענייננו באיבוד שליטה של הנאשם בכל פעם שביקש לשוחח עם בני משפחתו וילדיו והדבר נמנע ממנו.

- **הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות והנזק שנגרם בפועל-** בעניין זה אין כל מקום לטענה לפיה מדובר בדברים מהשפה אל החוץ בלבד כטענת הסנגור. הנזק הנגרם מאיום, אינו תלוי בכוונה לממשו. הנזק נובע מעצם השמעתו בפני המאיום ותחושת הפחד שהוא נוסך בו, קל וחומר כאשר האיום מופנה כלפי נער בן 14 בלבד. אין צורך להכביר במילים על אודות פוטנציאל הנזק בעבירה זו ולא פעם היינו עדים למקרים בהם איומים תורגמו חיש מהר למעשים, קל וחומר כשענייננו בסכסוך ארוך שנים בין הצדדים על רקע פרידה. בעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 3004/98 מדינת ישראל נ' שבתאי (14.7.98):

"תופעה אחרונה זו היא מסוכנת במיוחד כאשר אלימות באהבת גובה לרצונה שלה אישה להיפרד מבן זוגה, ואף לאחר הפרדה ויעידה מספרה הרב של מקרי אלימות נגד נשים הקשורים בהחלטתה של האישה לנתק את קשריה עם הגבר."

- **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות** - נתתי דעתי לכך שמעשיו של הנאשם נבעו בין היתר מתסכולו ודאגתו לילדיו עמם לא הצליח לשמור על קשר (כפי שאף ניתן לראות בתמליל ההקלטה (ענ/1)).

9. **מדיניות הענישה:** בתי המשפט שבו והדגישו כי עבירות האלימות ככלל, וכנגד בני משפחה ובנות זוג בפרט, הפכו לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה (ראה רע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.2009)). ראה לעניין זה גם רע"פ 2157/92 **פדידה נ' מדינת ישראל** פ"ד מז (1) 81, 84 (1993): "תופעה זו של אלימות בתוך המשפחה היתה לנגע שפשט בחברה, ויש לעוקרו על-ידי עונשים הולמים, למען ישמע וירא המערער ולמען ישמעו ויראו עבריינים בכוח אחרים. בכגון דא יש להחמיר בדינו של הנאשם, הן מתוך הבעת שאט נפש והוקעת מעשיו והן מתוך מגמה של הרתעה... וחומרת הענישה היא ביטוי להוקעת המעשה ולסלידה הימנו". (כן ראה רע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** (21.1.13); רע"פ 7513/12 **מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12); רע"פ 9192/11 **אדרי נ' מדינת ישראל** (19.4.2012)).

10. ביחס לענישה הנוהגת בעבירה זו ניתן למצוא בפסיקה קשת רחבה של עונשים והדבר תלוי בנסיבותיו של כל אירוע. באופן עקרוני, העונשים נעים בין של"צ ומבחן (במקרים של שיקום מובהק, בין של הנאשם ובין של מערכת היחסים) ועד עונשי מאסר לרבות עונשים משמעותיים (במקרים של סיכון ברור, נסיבות מיוחדות וחוסר הפנמה). כך למשל:

בת"פ 18972-07-13 **מדינת ישראל נ' ליברכט** (4.2.14), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה של איומים כלפי בת זוגו לשעבר. לנאשם היה עבר פלילי שאינו מכביד, והוא נידון ל-7 חודשי מאסר ומחצה, בפועל.

ת"פ 44843-03-16 **מדינת ישראל נ' קליצבסקי** (25.12.16) בו נידון נאשם ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין איומים חוזרים ונשנים על בן זוגו לשעבר (לצד עבירות נלוות).

ת"פ 3068-01-14 **מדינת ישראל נ' פיצחזזה** (19.7.15) בו הוטל על נאשם (אסיר) עונש של 45 ימי מאסר במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה לצד הפעלת מאסר מותנה, לאחר שאיים בטלפון על אשתו כי יפגע בה בשני מקרים.

עפ"ג 52083-12-10 **קפש נ' מדינת ישראל** (2.2.11) בו נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת איומים כלפי גרושתו, והוא נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה (סה"כ 9 חודשים).

ת"פ 19595-07-10 **מדינת ישראל נ' טקלה** (7.5.13), בו הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של אימים כלפי בת זוג והתנגדות למעצר, ונדון לחודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את כל העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. הנאשם לא טען לחריגה ממתחם הענישה ואכן ראוי לגזור את עונשו בגדרי המתחם.

13. לצורך גזירת הדין, נתתי דעתי לחומרה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל עבירות אלימות, סמים ורכוש. הנאשם ריצה בעברו מספר מאסרים ואף כיום הוא אסיר (בגין עבירה משנת 2015).

14. לקולה הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה ואת תקופת מעצרו הממושכת בגין תיק זה (אשר נבעה בחלקה בשל רצונו להעביר את הדיון לבית משפט זה מבית המשפט בכפר סבא שם הוגש כתב האישום). בעניין זה הבאתי גם בחשבון את העובדה כי בשל מעצרו בתיק זה נפגעו זכויותיו כאסיר בתיק בו הוא מרצה כיום מאסר בפועל והנושא יובא בחשבון בשאלת ניכוי ימי המעצר. הבאתי עוד בחשבון את יחסו של הנאשם לעבירות והתרשמתי כי חרטתו כנה, וכי ניתוקו מילדיו קשה עבורו.

15. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים מת.פ 20702-12-12 (בית משפט שלום קרית) מיום 21.10.15 וזאת באופן מצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי.

סה"כ יישא הנאשם ב-7 חודשי מאסר בפועל.

מתקופת מאסר זו יש לנכות את ימי המעצר הבאים:

מיום 7.3.17-3.7.7 - התקופה בה היה עצור ועד המועד בו נידון למאסר.

וכן תקופה נוספת בת חודש בגין התקופה בה היה אסיר ועצור בעת ובעונה אחת (שמשכה מעל ארבעה חודשים; ראו ע"פ 3924/17 **גיל אלבז נ' מדינת ישראל** (27.7.17); ע"פ 9277/11 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל** (27.12.12)). בעניין חישוב אורך התקופה הבאתי גם בחשבון את העובדה שמאסר זה יצטבר לעונש בו נושא הנאשם כעת כפי שהסכים הסנגור.

ג. בהתאם לסעיף 45(ב) לחוק העונשין, וכפי שהסכים אף הסנגור, אני קובע כי הנאשם יישא את יתרת תקופת המאסר אותה הטלתי באופן מצטבר למאסר אותו הוא נושא כיום.

עמוד 5

ד. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשע"ח, 13 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.